

20/09/2010

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ
ΕΛΕΓΧΟΣ

Αθήνα, 20.9.2010
Αρ. Πρωτ.: ΥΠ.ΠΟ.Τ./ΓΡ.ΥΦ./Κ.Ε./108

Ταχ. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 20
Ταχ. Κώδ : 106 82
Τηλέφωνο : 210 82.01.363, 368
Fax : 210 82.01.379

ΠΡΟΣ: **Βουλή των Ελλήνων**
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΚΟΙΝ: 1. Βουλευτή κ. Κυριάκο Βελόπουλο

Θέμα: Απάντηση στη με αριθμό πρωτοκόλλου 1801/26.8.2010 Ερώτηση

Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 1801/26.8.2010 Ερώτησης του Βουλευτή κ. Κυριάκου Βελόπουλου και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η νήσος Ύδρα έχει υπαχθεί σε ειδικό καθεστώς προστασίας με τις ακόλουθες πράξεις:

- Με την Υ.Α 1824/10-2-1962 (ΦΕΚ 75/Β/5-3-1962) έχει χαρακτηριστεί ως ιστορικός τόπος ολόκληρος ο οικισμός της Ύδρας, ο οποίος εμφανίζει ιδιαίτερη σημασία από άποψη ελληνικής αρχιτεκτονικής και ελληνικής ιστορίας (ΚΝ 5351/32 άρθρο 52 και Ν. 1469/1950 άρθρο 1, 5).
- Με την Υ.Α 10977/16-5-1967 (ΦΕΚ 352/Β/31-5-1967) έχουν χαρακτηριστεί ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο και τόπος που παρουσιάζει ιδιαίτερο φυσικό κάλλος οι οικισμοί στην Ύδρα: Μεγάλο Καμίνι, Μικρό Καμίνι, Βλυχός (Ν. 5351/32 άρθρο 52 και Ν. 1469/1950 άρθρο 1, 5).
- Με την Υ.Α Α/Φ31/1518/650/10-3-1975 (ΦΕΚ 334/Β/22-3-1975) έχει χαρακτηριστεί ως τόπος ιδιαίτερου φυσικού κάλλους και τόπος που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία ολόκληρος η νήσος Ύδρας (Ν. 1469/1950 άρθρο 1, 5).
- Με την Υ.Α ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ43/10105/487/30-4-1996 (ΦΕΚ 453/Β/14-6-1996) έχει χαρακτηριστεί ως αρχαιολογικός χώρος ολόκληρη η νήσος Ύδρα.
- Με το Π.Δ 19-10-1978 (ΦΕΚ 594/Δ/13-11-1978) έχει χαρακτηριστεί ως παραδοσιακός ο οικισμός της Ύδρας.

✓

Σύμφωνα με τον Αρχαιολογικό Νόμο 3028/2002 «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς» άρθρο 7 παρ. 1 «Τα αρχαία ακίνητα μνημεία που χρονολογούνται έως και το 1453 ανήκουν στο Δημόσιο κατά κυριότητα και νομή και είναι πράγματα εκτός συναλλαγής και ανεπίδεκτα χρησικτησίας». Δεδομένου όμως ότι η οικία Ανδρέα Μιαούλη είναι μεταγενέστερη του 1453, σύμφωνα με τον ανωτέρω Νόμο άρθρο 7 παρ. 3 «το δικαίωμα κυριότητας ασκείται υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις του παρόντος νόμου».

Το εν λόγω ακίνητο είναι κηρυγμένο ως «προέχον μεσαιωνικόν μνημείον και διατηρητέος ιστορικός και αρχαιολογικός χώρος» με την ΥΑ (Π.Δ.) 9.12.1924, ΦΕΚ 312/16.12.1924, προστατεύεται από το ΥΠ.ΠΟ.Τ. και για οποιαδήποτε οικοδομική εργασία προκύψει εσωτερικά, εξωτερικά και στον περιβάλλοντα χώρο προαπαιτείται έγκριση από την αρμόδια Εφορεία. Το μνημείο ανήκει σε ιδιώτη ήδη από την εποχή της κήρυξής του. Η Υπηρεσία δεν υπεισέρχεται σε θέματα ιδιοκτησίας και για το λόγο αυτό δεν γνωρίζει κάτι σχετικό με την υπόθεση της πώλησης.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ

Κοινοποίηση:

1. Γραφείο Υφυπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού
2. Γραφείο Γενικής Γραμματέως
3. ΔΒΜΑ
4. 1^η ΕΒΑ
5. ΔΙΝΕΣΑΚ
6. Εφ. Νεωτ. Μνημείων Αττικής

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟ
Από το πρωτότυπο.....
Αθήνα.....20/9/10.....